

UCHWAŁA

Dnia 2 października 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szczepanec

Protokolant starszy inspektor sądowy Mariusz Pogorzelski

po rozpoznaniu z udziałem prokuratora Instytutu Pamięci Narodowej Oddziałowej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w K., na posiedzeniu jawnym w dniu 2 października 2025 r., w Izbie Odpowiedzialności Zawodowej, wniosku prokuratora Instytutu Pamięci Narodowej – Oddziałowej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w K. z dnia 28 marca 2024 r., w sprawie o sygn. akt [...], o podjęcie uchwały w przedmiocie zezwolenia na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej X.1 Y.1 – sędziego Sądu Apelacyjnego w K. w stanie spoczynku za to, że:

1) w dniu 31 grudnia 1982 r. w K. jako funkcjonariusz publiczny państwa komunistycznego, pełniąc funkcję sędziego Wojskowego Sądu Garnizonowego w K., działając wspólnie i w porozumieniu z X. Y. i X.2 Y.2 dopuścił się zbrodni komunistycznej stanowiącej także zbrodnię przeciwko ludzkości popełnioną z motywów politycznych, a polegającą na stosowaniu represji i naruszaniu praw człowieka w ten sposób, że przekraczając swoje uprawnienia, bezprawnie pozbawił wolności J. A. na okres powyżej 14 dni w okresie od dnia 31 grudnia 1982 r. co najmniej do dnia 29 stycznia 1983 r., poprzez wydanie postanowienia o nieuwzględnieniu zażalenia na wydane w toku postępowania o sygn. [...] postanowienie z dnia 6 grudnia 1982 r. o zastosowaniu wobec niego środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania pod zarzutem, iż J. A. w okresie od dnia 13 grudnia 1981 r. do dnia 4 października 1982 r. brał udział w związku mającym na celu spowodowanie przy użyciu materiałów wybuchowych zniszczenia na K. „M.” napisu o treści „PZPR” oraz drukowania i rozpowszechniania ulotek zawierających fałszywe wiadomości mogące wywołać niepokój publiczny lub rozruchy oraz o treści lżące naczelne organy PRL, czym miał dopuścić się

przestępstwa z art. 276 § 1 i 2 k.k. z 1969 r. i art. 270 § 1 k.k. z 1969 r. oraz art. 48 ust. 2, 3 i 4 dekretu z dnia 12 grudnia 1981 r. o stanie wojennym w sytuacji, gdy zebrany w sprawie materiał dowodowy nie uzasadniał w dostateczny sposób podejrzenia, iż popełnił on zarzucane mu przestępstwo, a nadto J. A. nie wypełnił znamion przypisanego mu przestępstwa z uwagi na fakt, iż zarzucane mu działanie stanowiło jedynie rozpowszechnianie ulotek wzywających do uchylenia stanu wojennego nie zawierających informacji nieprawdziwych, a nadto działanie to nie stanowiło czynu społecznie niebezpiecznego, przez co działał na szkodę interesu jednostki i interesu publicznego, co stanowiło poważne prześladowanie J. A. z powodu jego przynależności do określonej grupy politycznej, która sprzeciwiła się bezprawnemu wprowadzeniu stanu wojennego oraz pozbawieniu podstawowych praw i wolności obywatelskich, t.j. o przestępstwo z art. 165 § 2 k.k. z 1969 r. przy zastosowaniu art. 4 § 1 k.k. z 1997 r. oraz art. 2 ust. 1 i art. 3 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej - Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu (Dz. U. z 2023 r. poz. 102 t.j. – dalej powoływana jako: „ustawa o IPN”);

2) w dniu 31 grudnia 1982 r. w K. jako funkcjonariusz publiczny państwa komunistycznego, pełniąc funkcję sędziego Wojskowego Sądu Garnizonowego w K. działając wspólnie i w porozumieniu z X. Y. i X.2 Y.2 dopuścił się zbrodni komunistycznej, stanowiącej także zbrodnię przeciwko ludzkości popełnioną z motywów politycznych, a polegającą na stosowaniu represji i naruszaniu praw człowieka w ten sposób, że przekraczając swoje uprawnienia bezprawnie pozbawił wolności R. P. na okres powyżej 14 dni, w okresie od dnia 31 grudnia 1982 r. co najmniej do dnia 29 stycznia 1983 r. poprzez wydanie postanowienia o nieuwzględnieniu zażalenia na wydane w toku postępowania o sygn. [...] postanowienie z dnia 6 grudnia 1982 r. o zastosowaniu wobec niego środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania pod zarzutem, iż R. P. w okresie od stycznia 1982 r. do grudnia 1982 r. założył a następnie kierował związkiem, którego istnienie miało pozostać tajemnicą wobec organów państwowych, czym miał dopuścić się przestępstwa z art. 278 § 2 k.k. z 1969 r. w sytuacji, gdy R. P. nie wypełnił znamion przypisanego mu przestępstwa z uwagi na fakt, iż istnienie zdelegalizowanych struktur NSZZ „Solidarność” było jawne z uwagi

na rozpowszechnianie przez nie ulotek wzywających do uchylenia stanu wojennego, a nadto działanie to nie stanowiło czynu społecznie niebezpiecznego, przez co działał na szkodę interesu jednostki i interesu publicznego, co stanowiło poważne prześladowanie R. P. z powodu jego przynależności do określonej grupy politycznej, która sprzeciwiła się bezprawnemu wprowadzeniu stanu wojennego oraz pozbawieniu podstawowych praw i wolności obywatelskich, t.j. o przestępstwo z art. 165 § 2 k.k. z 1969 r. przy zastosowaniu art. 4 § 1 k.k. z 1997 r. oraz art. 2 ust. 1 i art. 3 ustawy o IPN.

uchwalił:

I. na podstawie art. 80 § 2c ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 334 ze zm. - dalej powoływana jako: „u.s.p.”), zezwala na pociągnięcie X.1 Y.1 - sędziego Sądu Apelacyjnego w K. w stanie spoczynku do odpowiedzialności karnej za czyny opisane we wniosku prokuratura Instytutu Pamięci Narodowej - Oddziałowej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w K. z dnia 28 marca 2024 r., w sprawie o sygn. akt [...];

II. na podstawie art. 129 § 3a u.s.p. obniża X.1 Y.1 - sędziemu Sądu Apelacyjnego w K. w stanie spoczynku o 25% (dwadzieścia pięć procent) wysokość jego uposażenia w stanie spoczynku na czas trwania postępowania dyscyplinarnego;

III. kosztami postępowania immunitetowego obciąża Skarb Państwa.

[M. T.]

[r.g.]